

עלון קבוצת דגניה א'

שיר שנמצא במחברת של אורי אנסבכר, שנרצחה ביער ירושלים לפני שבועיים

עשי

שיהא עולמך

עולם של שלום

שלום עולמים

שלום עלומים

זכרי

את העלמה שאת

את הדבש שהיה

לפני שרדו בך

נכסי לעצמך

מחדש

את המתיקות הזו

שהייתה

שלך

החיי את העלמה

ובראי לך עולם

עולם של שלום

לפני המשא ומתן שלך עם עצמך

ועם אהובך

לפני ההסכמים

וההפרות

והמלחמות

עשי לך שלום

בתוכך

International Women's Day

IT'S OUR DAY!

והשיר הזה, שלמרבה הצער הפך אקטואלי מן הסיבות הלא נכונות, מזכיר לנו שבועוד שבועיים חל יום האישה הבינלאומי.

מה מחכה לכם בין דפי העלון...

בית דגניה נפרד מבוורלי לוי

שלמה מנוח מפתיע עם קשר להצלחות בקיבוץ יזרעאל

מירב בושן אמנם בלי טור, אבל עם בקשה לפרגון

ובמדורים הקבועים –

מירב צרי על ענייני הנהלת הקהילה

כינר על אירועי החודשים הקרובים

נינה במקאמה על חיות, פוליטיקה והדימויים שביניהם

יעל מספרת מה קורה בארכיון

אשר גלעד עם חלק ה' במיתוסים על דגניה, והפעם שיחה רבת משתתפים

חברתנו היקרה בוורלי לוי איננה

בוורלי לוי

כ"ז ניסן תרצ"ז – ה' אדר א' תשע"ט
8 באפריל 1937 – 10 בפברואר 2019

המופלאה בנשים

הייתי בדרך אלייך
חיפשתי את הבית
הייתי בדרך אלייך
כבר החשיך היום
הייתי בדרך אלייך
רצתי בכל הכוח
הייתי בדרך אלייך
ופתאום

כבו עינייך.

עלמה זהר

כבו עינייך
רק צליל קולך עוד מהדהד
מאור פנייך
ידייך הטובות, הנבונות
אהבתך.
ממך באתי
ואלייך אשתוקק.

תפילותייך
מלוות צעדיי
מילותייך
עוד קוראות אליי לחזור
נהיה מאוחר.

עזים ממוות געגעיי
ארוכים משנות חיי
עוד ניפגש אולי
בגלגול אחר
את, המופלאה בנשים.

מקורות חייה של בוורלי, חברתנו היקרה, שהלכה אתמול לעולמה

מקריאה בקורות חייהם המשותפים של בוורלי ודוד, ייבדל לחיים ארוכים, מופיע סיפורם כסיפור של איש אחד, משפיעים זה על חייה של זו וזו על חייו של זה, סיפור על חיי הילדות, לפני הנישואים, ועל חיים שזורים האחד בשני, עם הרבה יחס וכבוד ליכולות ולמאמצים בדרכי החיים, בארצות הברית שבה נולדו, ועם עלייתם ארצה עם חמשת ילדיהם, שייבדלו גם הם לחיים ארוכים. סיפור על פרדה מהורים ומשפחות ועזיבת ארץ האפשרויות הגדולות, התרחקות מהתנכלויות ופחד עם גילויי אנטישמיות שחוותה בוורלי בילדותה והביאו את דוד ואת הילדים הגדולים להחלטה לעלות ארצה.

על אף גילם (בוורלי בת 37 ודוד בן 41), שאז נחשב לא צעיר, קמו ועלו ארצה מתוך הרעיון כי את הבית יש להקים בארץ. לאחר אולפן של חצי שנה בצרעה וביקורים במספר קיבוצים אחרים נפלה ההחלטה על דגניה.

בוורלי נולדה להורים רוז ושמואל, בת יחידה עם שני אחים, האם עקרת בית ילידת ארצות הברית והאב רוקח שמוצאו מאוקראינה.

המשפחה לא ידעה מחסור ושמרה תמיד על צביון יהודי מסורתי. את לימודי היסוד למדה בבית ספר ציבורי בשכונת ברונקס בניו יורק. אחרי בית הספר היסודי הלכה ל"חידר" בערב ללמוד עברית. בהמשך למדה בתיכון למוזיקה ואמנויות בניו יורק הידוע כיום כבית הספר למוזיקה ואמנויות ע"ש פיורלו לגוורדיה, שם מימשה את כשרונה בנגינה בפסנתר.

את דוד הכירה באמצעות אחיה פול, שלמד עמו ב"שיבה קולג".

לאחר המעבר לדטרויט המשיכה בוורלי את לימודיה באוניברסיטה, השלימה תואר ראשון בשפה הרוסית והתחילה לימודי תואר שני בשפה זו, שתמיד שבתה את לבה. תוך כדי לימודיה גדלו חמשת הילדים, שלא ידעו מחסור במזון ובלבוש בעמל רב של שני ההורים גם יחד. לימודי התואר השני נפסקו עם עליית המשפחה ארצה.

בדגניה לקחה בוורלי חלק משמעותי בוועדות, באספות, בעבודה בחלוקת דיאטה דאז, בחצי משרה בהוראת אנגלית במכללת עמק הירדן. הייתי בין תלמידיה. השיעורים היו מלאי חכמה והומור ושבנו כל לב. כן סייעה בהכשרת תלמידים שהתקשו באנגלית. את יומה השלימה בעבודה בחצי משרה במטבח. מכונת הכלים והביובים זכו להרבה שעות של חסד בזכות בוורלי, שלא פסחה על אף עבודה שלכאורה אינה מכבדת את בעליה. העדפתי לשמוע את דעותיה הנחרצות, שמוסר וחמלה ומצפון היו ביסודן, חדורה בערכי הקיבוץ, שהתוודעה אליהם בשלב מתקדם בחייה. את דעתה לגבי נושאים שרווחו אז בחיי הקבוצה נמנעה מלהביע, וכך אמרה: "אני רוצה לשמוע מפי המבוגרים והמנוסים ומהם ללמוד". מהעלוני נקראות תודות לחברים שהשקיעו ממרצם למען הכלל, בשי לחבר ובחגים המשותפים, ולחברים שנבחרו יחד עמה לוועדת השיקום וסייעו לה למלא את תפקידי הוועדה.

בחגים שנחוגו בדגניה ובביתם אירחו בוורלי ודוד עולים מרוסיה וחברי דגניה בודדים.

לא יישכח עיסוקה העיקרי בהתנדבותה למען המבוגרים בדגניה – בסיוע לדיירי בית יעל ולחברים הנזקקים בפריפריה, בליווי למרפאות ולבתי חולים, בדאגה לניקיון בתיים וכמרכזת ועדת שיקום,

מחוגים שהתקיימו בעבר ועד טיולים ואירועים חברתיים. בוועדת מבוגרים האחרונה הייתה בוורלי שותפה מלאה לכל פעילותה והחלטותיה ותמיד זכתה להערכה ולכבוד לדעותיה. דעות עם שכל ולב ועמוקות מני ים.

בשנותיה האחרונות הייתה ועדה של אישה אחת – ועדת קשישים. אם זכית להגיע לגיל 70 זכית לברכות עם שי קטן ופרחים. עם הזמן הפך השי מתוק. בוורלי חברה לבשמת ובשמת חברה לבוורלי, ובכל שנה, לאו דווקא עגולה, הייתה ברכה בכתב היד המיוחד, שמשמעו אישי מלב לכל לב בברכות ובאיחולים, ובוורלי מזכירה לך שהנה עברה-חלפה לה עוד שנה והגיעה העת לברכות. והנה מספר ברכות שמעידות על בוורלי חברתנו, שחיה בינינו חיים של עשייה, בשקט, בצניעות, חדורת אידאולוגיה וערכים חברתיים, תוך הסתפקות במועט, ישרת דרך, בעלת מודעות גדולה בהתנדבות לנזקים.

27 בספטמבר 2017: מוזיקת צחוק וחום וידידות ואהבה, מצב רוח מרומם ומזל טוב... וכל הכבוד להתחמקות אלגנטית מהזקנה.

ועוד: לחבר היקר מזל טוב לרוב ביום הולדתך, קסם ופרחים ושפעת חיוכים וברכות לרוב. ו' קשישים. רוח ראשוני דגניה וממשיכה הייתה לבוורלי דרך חיים. המילה זקן לא הייתה לדעתה מילה גסה; היא ביטאה כבוד וניסיון חיים.

בדמותה זו של בוורלי היא זכתה להיות אשת השנה בציון אחד מימי ההולדת של דגניה. משפחת לוי היקרה, דוד, הבנות והבנים, הנכדות והנכדים, כולנו נפרדים היום מבוורלי האישה, האם, הסבתא, הסבתא רבתא וחברה שלנו. כולנו שרויים בעצב הגדול ובתחושת חסרונה. יחד אתכם אבל כל בית דגניה.

כתבה: טובה כהן

סבתא בוורלי שלי

אין לי מילים לתאר כמה כואב לי כרגע. האישה הכי חזקה שאני מכירה נאלצה לשחרר מהאחיזה גם היא. את לא מתארת לעצמך כמה אני אתגעגע אלייך. את אימא שנייה שלי. היית לי לאשת שיחה חכמה ואמתית, לחברה טובה ואשת סוד נאמנה. כל בעיה שלא יכולתי לפתור בעצמי, הייתי באה אלייך, ונתת לי את כל התשובות. את האישה הכי אינטליגנטית שיצא לי להכיר. כל כך אהבת לדעת עוד ועוד. את היית עמוד התווך שלי, איתנה ויציבה, למרות גילך והמצב הבריאותי שלך. אני יודעת שאין בררה וצריך להמשיך הלאה, אבל כרגע אני לא יודעת איך. אני כל כך אתגעגע לחיוך המקסים שלך, ובמיוחד אתגעגע לשיחות הטלפון כשהתעניינת לשלומי. אני אוהבת אותך יותר ממה שאת מסוגלת לתאר.

טליה

דברי פרדה

Mom. Would you be surprised that I want to say a few things to and about you in Hebrew?

מלאו לך כמעט 45 שנה בארץ, וסיפרת לי פעמים רבות כיצד המעבר מארצות הברית לדגניה שינה את חייך; כמה את מאושרת כאן וכמה טוב לך בחיקה של קהילה מחבקת ואוהבת. נכון, גם לשורשייך באמריקה נותרת נאמנה, וביחד כל שנה, אחרי שקראת את עלון בית הספר, שלחנו תרומה לתיכון לאמנויות על שם לה גוארדיה בניו יורק.

על זה ועל הכול שוחחנו ארוכות כל כך כאשר שהית שבועות ארוכים באגף השיקום, לפני שנה בדיוק. ואולם תמיד רציתי לדבר עוד ועוד, והאם לא טבעית היא ההרגשה שיש עוד מה לומר ולשאול? ומה נאמר אנו, בעלך, ילדייך ונכדייך ואפילו נינה שזכית לראות, על הפרדה ממך? מגדל אור היית; מופת של צניעות, ישרה וענווה. האזנת, הקשבת וייעצת בתבונה רבה. לא היית יכולה לתת לנו יותר, כי הרי אהבת אותנו ללא גבולות וללא תנאים. היית שם בשבילנו תמיד, בכל עת ואף בכל שעה, ועכשיו תחסרי לנו כל כך.

זק

אצילות, נתינה, ענווה, חמלה, כבוד, חסד...

ואלה מבטאים רק את קצה קצהן של התכונות שהיו באימא.

היא מעולם לא בחרה בנתיב הקל אלא בנתיב הנכון, שהתאים להשקפתה הערכית והמוסרית.

הצמא שלה לידע היה בלתי נלאה, והיא קראה ולמדה עד רגעי האחרונים.

אימא הקשיבה לחדשות כל יום בארבע שפות – אנגלית, עברית, רוסית וספרדית.

תמיד כאשר שאלו לשלומה היא ענתה: אני בסדר גמור, אבל מה שלומכם?

כשרגליה בגדו בה היא קיבלה את המציאות בלי רחמים עצמיים ורק הצטערה שלא יכלה להתרוצץ בשבילי דגניה לעזור לאחרים.

היום ביקרנו במחלקת שיקום בפוריה, היכן שאושפזה לפני שנה. כשבישרנו את הבשורה לרופאה שטיפלה באימא היא פרצה בבכי וחיבקה אותנו וסיפרה כמה שאנשי הצוות זכרו אותה וכמה השאירה חותמה אצלם.

השנה אימא זכתה לחבק את הנינה הראשונה שלה.

אנו אסירי תודה על כל השנים שזכינו בה.

יהי זכרה ברוך.

פולה ולאה

בוורלי יקרה

קשה לי להאמין שאת אינך.
אחת התמונות המרגשות מיום החתונה התרחשה מתחת לחופה, כשבסיום הטקס, כשהתחבקנו, אמרת לי באוזן "ברוכה הבאה למשפחה".
לא היה לך צורך בהרבה, והיה לך המון.
לא רצית כמעט דבר עבור עצמך, אבל תמיד חילקת לנו.
מנוי "עיניים" לילדים, ספרים, פיג'מות, קרם ידיים, וזלין, גרביים, כלי ניקוי, חומרי ניקוי, שמן זית, ירקות עטופים, דבש, עוגה שהכנת, שמיכות, מצעים, מגבות, גזירי עיתון עם כתבות שחשבת שיהיו מעניינות עבור כל אחד מאתנו.
כל ביקור הסתיים בהכנת הקופסה, צידה לדרך עד הביקור הבא. בכל ביקור הגענו כמו שהגענו אבל יצאנו עם יותר. יותר ידע, יותר צידה, יותר משפחה. יותר. הרגשנו שהביקורים מטעינים אתכם ואותנו, ותחושת הסיפוק הייתה שלמה רק אם הצלחנו לשבת ולשוחח אתך.
בוורלי, הכפפות באמבטיה שמעידות על ניקיון תמידי.
ריח החומץ שמחטא הכול.
המגבת הנקייה המקופלת שמחכה על השיש.
הרוטינה בשישי בערב אחרי הארוחה בחדר האוכל, סביב השולחן במטבח, עם עוגות, קופסאות תה ופרות טריים.
השירים שאת שרת בקולך היפהפה.
כרטיסי הברכה שמחכים לנו בדואר בכל יום הולדת עם Tons of Love. השיחות באנגלית או בעברית, לאט וברור, מסבירה, מפרשת, בסבלנות. סבלנית, מקשיבה, נוכחת, מקבלת, מבינה.
לא דורשת, לא מתלוננת שאין, לא מעוניינת ביותר. לא פרחים, לא בגדים חדשים. הקישוט היחידי – מדי פעם עגילים, וגם אז אסור להחמיא כי רגע לאחר מכן כבר אקבל אותם.
חוש צדק ראשון במעלה. דבר שהורשת ליוחנן. השיחות שלו אתך היו לאורך השנים תמיד בלילה. לא פעם באזור חצות. כי את ערה, מוכנה להקשיב.
בשנים האחרונות הכול הלך יותר ויותר לאט. ראינו אותך נרדמת בישיבה, מצטמקת על הספה, מוקפת עיתונים וספרים, ונדהמנו משאר הרוח.
בביקור האחרון שוחחנו על ידית בחדר הרחצה כי קשה לך כבר לקום ללא תמיכה. לא הספקת להישען על אחרים. תמיד תהיי המשענת שלנו.
תחסרי לנו. תחסרי לי מאוד. אני אוהבת אותך, ואת אינך כדי לענות לי "אני כפליים".

עפרית

אימא יקרה שלנו

היום אנחנו נפרדים ממך. חמש האצבעות שיצרת, שכל אחת מהן שונה, מנופפות לך לשלום לנצח. היה לך מקום מיוחד לכל אחד ואחת מאתנו, ואנחנו כבר מתגעגעים אלייך, לקול החם והייחודי שלך. בזמן האחרון באת לעצמך בטענות שלא היית מספיק בשבילנו, בכל מיני תחומים וצרכים. אז תרשי לי תיקון קטן לפני שאת זוכה למנוחת העדן: נתת לנו ארגז כלים שאין שני לו.

לימדת אותנו מהי דרך ארץ, והכול מדוגמה אישית: כבוד, יושר, צניעות, הסתפקות במועט. ערכים ומושגים שנדמה שהפכו יותר נדירים. ושוב, מדוגמה אישית – מהי חריצות. איך מגדלים 5 ילדים ועדיין לומדים תואר ברוסית. איך עולים לארץ מתוך ציונות, ובנחישות אין קץ גם מלמדים אנגלית ומתעקשים לקרוא את כל עיתון "הארץ" בעברית, ותוך כדי הופכים מעולה חדשה לנכס לקהילה כאן בדגניה. שוטפת כלים בחדר האוכל במשך שנים מתוך שליחות, מבחירה והכרה בערך שכל עבודה מכבדת את בעליה. לא התפנקת, ולא הרשית לעצמך מותרות. חיית בצניעות. אבל לנו, לחמשת ילדייך, הענקת. הענקת לנו בית חם, מקום שתמיד שואפים לחזור אליו, לספרים, למוזיקה ולפסנתר, לעוגות של שישי ולארוחות הערב במוצאי שבת, לברכת ה"שבוע טוב" ממך.

צרוב בי זיכרון מהילדות הרחוקה, כנראה מגיל חמש או שש. ראיתי דמות, אולי מתוך ציור כלשהו שבו מצויר מלאך, דמות בוגרת עם רעמת שער אפורה שמסקיפה מלמעלה ומגינה ושומרת. ואני ראיתי בו אותך. ובעצם בדמיוני את היית המלאך ששומר מלמעלה.

אימאלה, עברו עלייך שנים של קושי גדול, אבל מעולם ולעולם לא התלוננת על שום דבר. לא כאב, אי נוחות או חוסר נחת. תמיד ידעת להסתכל על החצי המלא של הכוס, וכמו שלימדת אותנו כך חיית, הדוגמה האישית של ה-*Make do* וה-*Like it*.

נולדת וגדלת לתוך קושי, ולא הרשית לעצמך להיות רכה, עם עצמך ולכאורה, ורק לכאורה, לא אתנו, עם חמש האצבעות שלך, שיצרת וגידלת. אבל עם השנים הסדקים פרצו את החומה והרוך נשפך על הנכדים שלך, אתם בילית שעות של הקראת ספרים ושיחות אצלך בסלון וגם בטלפון.

כולנו נפרדים ממך בעצב רב אבל גם בשמחה, כי ככה לימדת אותנו – הרי הכוס חצי מלאה. זכינו להכיר אותך, להוקיר אותך ולשתות לרוויה ממעיין החכמה והערכים שלך.

תודה לך, אימא יקרה ואהובה שלנו.

נוחי על משכבך בשלום.

אין איש או אישה הראויים ממך לכך.

יוחנן

עדכונים משולחן מנהלת הקהילה

שיכון – בהמשך למכרז דירות שפורסם בעלון הקודם אני מעדכנת כי הילה (עבאדי) ואורטל בחשיאן צפויים לחזור בקרוב לדגניה (ברוכים השבים ☺) ולהיכנס לדירת נתן חי. חלק מהדירות האחרות שפורסמו שובצו עקרונית אבל טרם אושרו סופית, ולכן אין לי כרגע עדכון בנושא זה. אני מזכירה שוב שכל מעברי הדירות המדוברים הם לתקופה זמנית בלבד, שכן מרבית הדירות האלו סומנו לחברים/יורשים אחרים במסגרת תהליך שיוך הדירות.

מס איזון – בהתאם להחלטת האספה מתחילת החודש יבוצעו החזרי מס איזון בגין שנת 2018, שהסתיימה בעודף גבייה של מס איזון. החזר מס האיזון לחברים ששילמו מס ב-2018 יועבר בלאומי קארד, בחיובי 02/19, על פי חלקם היחסי בגבייה.

חילופי גברי – אני רוצה לנצל את בימת העלון כדי לאחל הרבה הצלחה:

- **למשה סבג**, שלקח את מושכות הניהול של ענף הנוי לידי (שנפצעו בינתיים, לצערנו) ומתכוון להמשיך בעבודה המבורכת של קודמו בתפקיד בפיתוח פני דגניה ובטיפוחם.
- **ליחיאל דורני** (קודמו בתפקיד), שלצד עבודתו בנוי לקח על עצמו את עבודת החצרנות, שנושקת לתפקידו הקודם בשמירה על חזות היישוב.
- **לדיאגו אופן**, שנכנס לתפקיד המנהל העסקי עם הרבה מרץ.
- **ליעל גורביץ'**, שנכנסה לניהול החינוך החברתי במקום **שירלי קריגר**, שיצאה לחופשת לידה. ומזל טוב לשירלי (ועומר) להולדת הבן עדי.
- **לנופר הופמן**, שחזרה מחופשת הלידה היישר לכיסא מנהלת משאבי אנוש ולמיליון ושניים מכרזים שעל השולחן כרגע ובחודשים הקרובים.
- **לטלי אילן**, שלקחה על עצמה רשמית את האחריות על דירונות האירוח לאור החלטתה של נופר הופמן שלא לחזור לתפקידה לאחר חופשת הלידה אלא לסיים אותו.
- **לאפרת ורשבסקי**, שמסיימת בסוף החודש את החפיפה עם נופר. בנוסף לאיחולי הצלחה אני רוצה להודות לאפרת על שנות עבודתה בשירות דגניה, כשטובת דגניה וחבריה לנגד עיניה תמיד. אני מודה שאפרת החזירה לי את האמון בנחיצות מש"א בארגון, וזה לא מובן מאליו כפי שניתן לחשוב.

אני מאחלת לכל בעלי התפקידים הללו, בהווה ובעתיד – שתמיד תשתדלו להצלח, ואם תהיה אי הצלחה תחוו אותה כהזדמנות ללמידה ולא ככישלון; שיהיו לכם מוטיבציה ותשוקה בוערת לתפקיד, שיעזרו לכם להתמודד עם המורכבות שלו, והעיקר – שתיהנו.

שבת שלום,

מירב

מישיבות ועד ההנהלה, הנהלת הקהילה והאספות

פרוטוקול ישיבת ועד ההנהלה מס' 02/19 מתאריך 7.1.19

1. תשלום למשפחה שיוצאת לשנת חופשה – לא התקבלה הצעת הצוות המצומצם. הוחלט לחזור ולבדוק שני היבטים – המשמעות והתשלומים של "משפחה מפוצלת" והערכה מהם השירותים שעליהם יש לגבות תשלום ממשפחה שאיננה חיה בדגניה אך משאירה דירה ריקה כאן. מירב, רז ואיציק יכינו הצעה לישיבה קרובה של הוועד.
2. תשובת הוועד לבקשתה של מ' פלמוני – הוחלט, גם על בסיס ההמלצה של עורכי הדין, לא להיענות לבקשה. איציק יעביר את נוסח ההחלטה לרוני.
3. ריכוז הצוות לביצוע נוהל מעברי דירות לשיוך – הוחלט שהצוות ינוהל ע"י מנהלת הקהילה עם חבר הנהלת קהילה נוסף ושני נציגים שימונו מצוות השיוך. איציק ייפגש עם מירב וצלי לבניית הצוות וידווח לוועד ולחברים.
4. התקבלה הודעת העזיבה של ליהי ברנשטיין.

פרוטוקול ישיבת ועד ההנהלה מס' 03/19 מתאריך 14.1.19

ישיבה משותפת עם ההנהלה הכלכלית

- אומדן 2018 ותקציב עסקים (כולל השקעות) 2019.
- התקיימו דיון, סקירה ושאלות על שלושת הנושאים: תקציב, מקורות ושימושים והשקעות של המגזר העסקי 2019, ואושרה הבאה לאספה קרובה. (ביל ואלי ישלימו את ההתאמות המעטות שהתבקשו).

פרוטוקול ישיבת ועד ההנהלה מס' 04/19 מתאריך 28.1.19

ישיבה משותפת עם ההנהלה הכלכלית

1. בהצגת אומדן סכום 2018 של הקהילה התקיים דיון מפורט על הגירעון בברכה ובחינוך ועלתה בקשה לוודא מניעת גירעון כזה בשנה הקרובה.
2. אושר תקציב הקהילה להבאה לאספה.
3. אושרה תכנית ההשקעות להעברה לאספה. (צוין שהיא מינימליסטית ונמוכה בהרבה מגובה הפחת).
4. הוצגה רשימת יעדי הנהלת הקהילה לשנת 2019.
5. אושר תקציב הוועד המקומי ל-2019.

פרוטוקול ישיבת ועד ההנהלה מס' 05/19 מתאריך 3.2.19

1. הצעות למס איזון עם חברים בעלי חברות – בדיון עלו הצעות חדשות. מירב ומתן יבדקו בהקדם ניסוח הצעה ויצגו אותה לוועד בישיבה קרובה.

2. עם איציק נתן: פנייה בנושא מקום מגוריו ואופציות שיוך – הוסכם לקבל מידע נוסף בפגישה עם צלי עוד החדש.
3. עם זהר אילן: פנייה לשיוך הבית הנוכחי שלו וערעור על פרצלציית בית סמוך – בפני הוועד הוצג מצב שבו התקבלה החלטה בנושא שיוך המגרש של זהר, ולכן הוועד הבהיר שאינו עוסק בערעורים על פרצלציה. בבדיקה עם צלי התברר שנושא השיוך לא הוסדר כפי שנמסר ויהיה צורך בדיון חוזר.
4. עם שלומי ואבי שגיא: קבלת שחר לחברות – החלטה סופית בנושא – הוועד בדק שוב את החלטות דגניה בנושא קבלת חברים וערעור על החלטת קלפי, שבכולן יש קביעה שהרוב הנדרש בשני המקרים הוא 2/3 מהמצביעים בעד ונגד בלבד. הרוב הנדרש של 2/3 מכלל המצביעים, כפי שנכתב בטעות בדף לקראת האספה, נשמר בתקנוני דגניה ואצל רשם האגודות רק עבור החלטות הקשורות לשינויים בתקנוני יסוד. בהתאם לכך, ועל בסיס תוצאות הקלפי, אושרה קבלתה של שחר לחברות.

פרוטוקול אספה מס' 03/19 מתאריך 31.1.19

1. הצגת אומדן 2018 – הוערו הערות הקשורות לגירעונות הקבועים בחינוך ובנוי ודרכים אחרות להצגת הנושא.
2. אושר פה אחד תקציב הקהילה לשנת 2019.
3. אושרה פה אחד מסגרת תכנית ההשקעות (סה"כ הסכום), והנהלת הקהילה התבקשה לבדוק שוב עדיפויות ומקורות לסעיפים מסוימים ולהביא בהקדם את תכולת ההשקעות לאישור מחודש.
4. הצגת היעדים של הקהילה – לא הוצגה רשימת היעדים, והוצע שבאספה קרובה תציג הנהלת הקהילה את יעדיה לשנה הזו. התבקש שגם הוועד יכין מסגרת יעדים משלו להצגה בפני האספה.

פרוטוקול אספה מס' 04/19 מתאריך 6.2.19

1. דווח על עזיבת ליהי ברנשטיין.
2. חיוב חברים בשכ"ט – הצעת הוועד לתשלום החברים שחתמו על הסכמי עיגון הזכויות של שכר הטרחה אושרה ברוב של 18 בעד ו-5 נגד. נרשמה פניית האספה לוועד ולצוות השיוך להציג בתוך כחודש מצגת של פירוט הוצאות שיוך עד הנה וצרכים להמשך (לאחר קיום דיון כזה בוועד).
3. מס איזון – ברוב של 20 קולות, ללא מתנגדים או נמנעים, אושרה ההצעה להעלות את מדרגת המס הראשונה של מס האיזון ולהחזיר עודפי מס איזון לשנה זו, לאחר בדיקת המשמעות של מהלכים אלה על תקציב מס האיזון ל-2019.
4. תקנון סיעוד – ברוב קולות אושרה העברה לקלפי של תקנון הסיעוד החדש, על בסיס הצעת צוות סיעוד. סעיף 5.1 יידון בוועד בהקשר של הורדת השתתפות שכר הדירה של חבר סיעודי במקורות התשלום שלו, בתנאים מסוימים ולאחר שתובהר הבקשה. אם יהיה צורך יוחזר הסעיף להחלטה באספה אך לא ישונה בתקנון.

רשם: איציק

מן התרבות / כינר נתן

שלום לכולם.

החורף לא עוצר ולא נח לרגע.

כמות השבוללים בדגניה שוברת שיאים!

נאמר לי השבוע שהגענו לממוצע הגשם השנתי בעמק הירדן, ועוד יש חודש שלם עד בוא האביב.

צאו לטייל בארצנו היפה כל עוד מזג האוויר מאפשר זאת!

פורים השנה יוצא בסוף חודש מרס, ולכן ניתן כבר לומר שעוד חודש פורים! הנושא של פורים מבוגרים הוא: דיסני. כן כן, החברה של הסרטים המצוירים על שם וולט דיסני, שהמציא וצייר את דמותו המפורסמת של מיקי מאוס העכבר בשנת 1928, והשאר היסטוריה...

אז למי שעוד לא יודע: מסיבת פורים ילדים תתקיים בחדר האוכל הגדול ביום חמישי ה-21.3 משעה 16:00 עד 19:00.

ולמחרת ב-22.3 תתקיים מסיבת פורים למבוגרים בחדר האוכל הקטן.

צוותי פורים השנה משקיעים את כל מרצם על מנת לעשות פורים שמח ועליז במיוחד.

צוות התפאורה יתחיל לקשט בקרוב. אל נא תיבהלו אם תראו ניצני תפאורה צומחים להם בחדר האוכל בשבועות הקרובים.

מה יש לנו בקרוב?

7.3 יום חמישי – הרצאה של עליזה בן דור לנשים בלבד במועדון לחבר בית בוסל לכבוד יום האישה.

14.3 יום חמישי – הופעה של ג'וני לוי איסרליש במועדון לחבר בית בוסל.

4.4 יום חמישי – רננה אור לב בהרצאה במועדון לחבר בית בוסל מ-20:00 עד 21:30 על הורות וילדים.

11.4 יום חמישי – הקרנת סרט בבית בוסל: המסע של ילדי טהרן, סרטה של דליה גוטמן. אחרי הסרט יתקיים דיון עם הבמאית.

זה המקום להודות למיכל שמעון על ההשקעה והתחזוקה של המועדון לחבר ושל המועדינה. תמיד נעים לבלות שם, מסודר ונקי, והכי חשוב: מיכל תמיד שמחה לעזור, גם כשאני מציק לה בטלפון כל היום. יישר כוח, מיכלי!

בנוסף אני רוצה לברך את סימה, רינה ואודרי על הפקת ערבי הנשים בדגניה בחודשים האחרונים. כל הכבוד לכן! יש היענות רבה, ואני שומע תגובות נלהבות. המשיכו כך! שבת שלום לכל בית דגניה והמשך חורף חמים ונעים.

בברכה,
כינר נתן

דימויים / נינה בן משה

חוץ מכל התפקידים הרבים שיש לממלכת החי באיזון החיים על הכדור
נותרה לה משימה חשובה:
לתת ביטוי קצר ומדויק
לאופיו ותכונותיו של הנחמד או המנייאק.

כשאנו פוגשים מאן דהוא
שהוא ערמומי, רשע ומסוכן,
מספיק שנגיד – הוא נחש
והכול ברור ומובן.

כך מימי התנ"ך,
דרך האגדות והמשלים
ועד היום-יום והגידופים –
בן אדם ובעל חיים – חופפים
ברגע שזה מתאים.

הגנדרן – הוא טווס
החרוץ – נמלה
נערה קלת רגל – ממש איילה
המשפיל את עצמו – הוא תולעת
(לא כדאי להתקרב ולגעת)
זולל ומלכלך – חזיר
והצבי – כמובן – המהיר!

ממהרת לברוח – ארנבת
(ודאי הייתה זוכה לו הייתה מתעכבת...)
לא רציני – הוא פרפר
(מ"פרח" ל"פרח" עובר הוא בלי שמץ מוסר).
שמנה ובוהה – הפרה
(היא התנגדה, אך הייתה לה בררה ???)
גם הכלב נעלב...
הרי הוא "חברו הנאמן של האדם"...
אך כשזורקים למישהו – "כלב"!!

זה בהחלט פוגע בידידנו המושלם.

לא יכולנו לוותר על צירופים בהקשר למקום ולזמן:

ציפי לבני – קוקייה

(עוברת מקן לקן ומשאירה שם בלגן).

גנץ – ג'רף.

רגליים ארוכות,

נעים הליכות,

– הראש, לא גדול...

– ומקורביו הבטיחו שעוד רגע ידבר בקול...

דודי אמסלם – תוכי אדום (לאורך כל היום).

מירי רגב – ???

חיפשנו, חיפשנו ולא מצאנו...

פנינו אל הנהלת החי לעזרה במשימה...

ענו: "מצטערים, אף אחת לא מסכימה!!"

לאחר שבוע קיבלנו מברק: "מיינה"

מי זאת...?

"ציפור פולשנית, מזיקה למכביר,

מחסלת את ביציהן של ציפורי השיר"

"מצטערים על אופייה של הנבחרת –

היא היחידה שלא התנגדה להתחבר לגברת..."

קיבלנו...

מירי רגב – מיינה!!

ראש ממשלה? – זוהי שאלה גדולה...

תרנגול – המכריז על סודות המדינה בקול?

עורב – נוצצים וזהב הוא אוהב?

נחש – המשיל את עורו כל שנה ומופיע כחדש?

שועל – המפתה את העורב וחוטף מפיו את השלל???

הוחלט: "לכולם יש מקום אצל ראש ממשלה – זה צוות ממש מלוכד!!"

פקחה עין האבולוציה... נורא נבהלה ממה שהומצא...

וחושבת... להכחיד בקרוב את מה שיצא...

קיבוץ יזרעאל ומפעל "מייטרוניקס" והקשר לדגניה – ינואר 2019

באחת השבתות האחרונות הופיעה בחדשות ערוץ עשר כתבה מפרגנת ביותר על מפעל "מייטרוניקס" בקיבוץ יזרעאל ועל הקיבוץ עצמו, קיבוץ עשיר, שעדיין לא עבר הפרטה. רציתי להוסיף משהו פיקנטי, שקשור אלינו ולא הוזכר בכתבה אבל מתאים מאוד דווקא למצבה של דגניה היום.

בשנת 1984 פנה אליי **עודד וינקלר** מחצרים, שהיה אז יו"ר איגוד התעשייה הקיבוצית, בבקשה שאעזור למפעל בקיבוץ יזרעאל. ביזרעאל היו חברים רבים ממוצא אנגלוסקסי, בעיקר דרום אפריקה, אוסטרליה וניו זילנד. הם ניסו להמציא מכשירי בקרה אלקטרוניים מורכבים והפסידו כמעט את כל הונם, ואז עברו לשטח אחר ופיתחו מתקן לניקוי ברכות שחייה, שנקרא "דולפין". למפעל קראו "מייטרוניקס". גם במפעל זה בקושי הצליחו, אבל נראה היה שיכול להיות לו עתיד. עודד ביקש שאעזור להם להתרומם. הסכמתי לנסות לסייע להם, בהתנדבות, וצירפתי אליי את שרול כצוות.

בשנים ההן, בעיצומו של משבר הקיבוצים, הייתה דגניה בין הקיבוצים החזקים והיציבים ביותר, בגלל ההכנסות מטולגל ובגלל ניהול כספים נכון, מבלי לקחת סיכונים מיותרים. **יזרעאל**, לעומת זאת, הייתה במה שנקרא אז "רשימת ה-19" – 19 הקיבוצים במצב הכלכלי הגרוע ביותר. היום יזרעאל הוא אחד הקיבוצים העשירים ביותר, ו"מייטרוניקס" – אחד המפעלים המצליחים בתעשייה הקיבוצית. לשרול ולי יש יד בהתחלה של שינוי המגמה ביזרעאל ובהקניית היסודות לניהול נכון.

בביקור הראשון אמרתי להם, שאם המפעל כושל הפעולה הראשונה היא להחליף את המנהל. התשובה הייתה: "אבל אין לנו מנהל אחר". אמרתי: "תביאו לי 3 מועמדים, ונבחר את המתאים מביניהם, אני אלווה אותו". פסלתי את שני המועמדים הראשונים, נותר השלישי, בחור צעיר, **עופר סנדלסון**. שאלתי אותו: "מה למדת?" התשובה שלו: "לא למדת". "במה אתה עובד?" התשובה: "אני מנהל הכותנה". לא נותרו לי שאלות, אז שאלתי: "איפה היית בצבא?" "הייתי מ"פ בצנחנים". אמרתי לו: "אני בחיל הנדסה. לפני עשרים שנה המחנות של גדוד ההנדסה 601 וגדוד הצנחנים 890 היו שכנים בבית ליד, בוא נעבוד יחד". מינו אותו למנהל לפי המלצתי. ליוויו אותו במשך 3-4 שנים, כולל בישיבות הנהלה, בפגישות עסקיות וגם בנסיעות לחו"ל. אני הייתי שם עשרות פעמים, תמיד אחרי שעות העבודה בטולגל. זה היה ליווי מוצלח מאוד, ראשוני המפעל זוכרים אותנו היטב.

לפני עשרים שנה מלאו לקיבוץ יזרעאל חמישים שנה ומפעל "מייטרוניקס" כבר היה בקו הצלחה. באחד מעלוני היובל הוזכר גם הקשר שלנו למפעל. להלן חלק מהכתבה, עם מספר השמטות של קטעים שאינם שייכים לעניין:

נאמנים שבקוראינו כבר שמו לב לכך שאנחנו מעלעלים בספר היובל, אם צריך או לא, מפני שעכשיו יש לנו יותר פנאי. הפעם ננעצו עינינו (שכבר לא ממש רואות) בעמוד 178, שם כתוב על דברים שנעשו "בעזרתם האדיבה של שרול ושלמה מדגניה א' שמונו כחברים להנהלת המפעל"...

זה התחיל ב-1968 בחיפוש תעשייה וזה המשיך בהקמת "יזרעאל אלקטרוניקה" בחדר האוכל הראשון. זה צלל אל הסקופים וספקי הכוח והמחשבוניס וסופרי הדם. זה נסק אל ה-NC וזה טבע ב-CNC וזה נמשך אל המפעל החדש. וזה

תפח עם ה"האסלר" וה"אוזוניק" וזה פזל אל "פסגון" וזה צלע אל פלסטיק גניגר... וכולי וכולי וכולי. וזה נגמר בהמלצה של ועדה מיוחדת לנבירה במשבר בתעשייה...

ההמלצה הייתה להפסיק לברר מה קרה שם או לא קרה, בתעשייה, כי אי אפשר ולא כדאי... אנחנו רק מבקשים, אם אפשר... כי מי... שלא יודע מה שכבר אי אפשר לדעת – חשוב שיזכור וילמד:

1. הכול עלול לקרות שוב אם יירדמו בשמירה.
  2. יזרעאל התאוששה בגלל הרבה חברים טובים שנשארו פה ושקדו את ישיבותיהם וישיבותיהם בשביל לצאת מזה.
  3. תעשייה אמיתית התחילה ביזרעאל רק אחרי (הדגשה במקור) ששרול ושלמה מדגניה א' לימדו כאן את כולם מאיפה, בדיוק, מטיל הדג את מימיו, בכל מה שנוגע לתעשייה בכלל ולשיווק ומסחר בפרט.
- שלמה ושרול הם האנשים הכי יקרים שהיו לידנו אי פעם. שוויים מוערך במיליונים. בצד הטוב של המאזן. עזרתם לא הייתה כל כך "אדיבה". הם גם גירשו, סילקו, סגרו, פיטרו והעיפו ולא הניחו לאיש עד שהתחלנו להרוויח במקום להפסיד.
- השאר זה היסטוריה שלא מתעסקים אתה. אבל היא תמיד נוגעת לכל התעשיות שלנו. ואפילו שזה כבר לא רלוואנטי, מותר לכנות אותן "יזרעאל שלמה ושרול תעשיות בע"מ".

ואולי ניתן ללמוד משהו גם לגבי מצבה של דגניה היום ולהסיק מסקנות דומות.

שלמה מנוח

תודות והבהרות

היי,

זה גולן קומפינסקי, סופר הילדים שתמכתם בהוצאת הספר שלו לאור. קודם כול, תודה רבה. לא הייתי יכול לעשות זאת בלעדיכם. אל דאגה, מציאת בית הדפוס המתאים וההתנהלות מולו לוקחות זמן אבל מתקדמות. כל מי שתמך בספר/ים יקבל את התשורה שלו, אבל אני מעוניין לבקש קצת אורך רוח בזמן שאני מארגן את כל הנדרש. אני צריך להגיד לבית הדפוס כמה ספרים להדפיס, וישנם אנשים שתמכו אך לא מעוניינים לקבל את הספר.

אז אם אתם מעוניינים בתשורה שבה תמכתם השיבו לי על כך במייל ל-golank26@gmail.com או לווטסאפ שלי: 0528310766.

תודה מראש, גולן

ארכיון דגניה א'

מן הארכיון

אני רוצה לעדכן, בשם צוות הארכיון, על הנעשה אצלנו בשנה החולפת. לפני הכול רוצה להודות **לרנה בובמן, רחלה עבאדי, חוה גנני, בלהה לס וכליל רוח**, שבלעדיהן המקום המופלא הזה לא היה יכול...

וכמובן אנשים שונים שבהתנדבות עוזרים לנו בפענוח, תרגום משפות זרות והושטת יד תומכת.

חשוב לי לציין – לבקשות מבחוח שלא מבני/חברי דגניה אנחנו גובות תשלום.

בכדי לשמור את החומרים של דגניה מאז ועד היום חשוב להתאים את המקום (טמפרטורה נאותה, שמירה ממזיקים...). זה כמובן לא בחנם. גם כשאנחנו פותחות את המוזאון למבקרים אנחנו גובות תשלום סמלי.

אנחנו שוקדות על ארגון המקום על מנת לתת מענה לכל בקשה בצורה היעילה ביותר עבור אנשים מדגניה ומבחוח שזקוקים למסמך, תמונה, פריט ואביזר לצרכים מחקריים (עבודות, סמינריונים, כתיבת ספר...), מנהליים (מפה/שרטוט אישור על קרקע, בנייה או עניין משפטי...) ואישיים (ימי הולדת, שורשים, תערוכות...). אנחנו שומרים על העבר והווה למען העתיד.

שמחים שנכנסים, משתפים, פותחים מחשב/תיק ומוצאים... זה הכי משמח.

הארכיון שלנו נעשה צר מלהכיל – בשנה הבאה אנחנו מבקשים למצוא פתרון על מנת לתת מענה לאנשים שבאים וכן מקום ראוי לחומר שמתוסף למגנזה (עיזבונות, חומר שמגיע להפקדה וכו'). אחד הדברים שחשוב לנו הוא לשמור על כל החומר המנהלי שמופק ע"י בעלי תפקידים בדגניה. לעתים החומר נשאר בלפטופ האישי, לעתים נכנס אדם לתפקיד ויוצא עם תום הקדנציה, והחומר? ביחד עם **תאיר ומירב** אנחנו מחפשות פתרון הולם לשימור המידע.

בין הפונים אלינו חוקרים, סטודנטים, כתבי תקשורת ואחרים המתעניינים בנושאים מגוונים: הלורד בלפור, חתונות ראשונות, מלחמת העצמאות והקרבות בעמק, ראשית התעופה, הגרמנים בדגניה, א' ד' גורדון ומשנתו, בוסל, נשים חלוצות, הבריגדה והצבא הבריטי, חגים ופעילות תרבותית, משק הבית בראשית ההתיישבות, אדריכלות וכו'. באמת קצרה היריעה מהכיל...

בעקבות חגיגות 70 שנה למדינה, לאחר נפילת ברוש המדינה ויציאת ספרו של אסף ענברי 'הטנק', הגיעו אלינו מערוצי הטלוויזיה, הרדיו והעיתונות בארץ ואלה של צרפת, ספרד, ארה"ב ואפילו "אל ג'זירה".

בקרב יופקו סרטי תעודה על רופין ומש' דיין – המפיקים נעזרו בנו הרבה.

מרכז זלמן שז"ר קיבל מאתנו חומר בעבור פרויקט שנקרא "מכתבי תש"ח".

אנחנו סורקות, מקלידות, ממירות למחשב כל מכתב שעוד רגע יתפורר, כל מסמך ועדות, תמונות, קלטות אודיו, דיסקים ווידאו – והסיפורים אין סופיים...

בניסיון המתמיד שלנו להנציח אנשים, מקומות, ואירועים עסקנו ועודנו עוסקים בנושאים רבים: מיקום מחודש לשלט החושה וסיום בנייתו, עשיית סדר בחדר שיאגד בתוכו את שרטוטי/מפות השטחים,

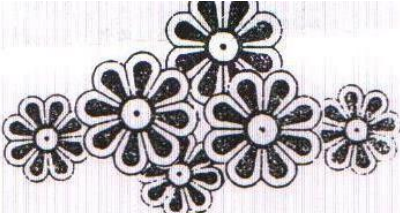
המבנים והקרקעות בדגניה, הפקת דפי יזכור לנפטרים ביחד עם המשפחות ובעזרת הריאיון האישי, הקלטה והקלדה של האספות, וכמובן – דרך הטלוויזיה בלובי של חדר אוכל אנחנו נזכרים בימים עברו. ועוד נושא שחשוב לי לעדכן עליו – הידעתם, לעמק הירדן אין ארכיון.

לפני 25 שנה נסגר ארכיון העמק במועצה שניהל אסף אגין, ומאז אין שמירה על ההיסטוריה המתהווה של העמק שממנו התחילו הרבה דברים וצמחו רעיונות שבנו את מדינת ישראל. אני חברה בצוות של ארכיונאים מהעמק שהחליט להחזיר את המוסד החשוב הזה: "מרכז למורשת העמק". הייתה לנו פגישה נוספת עם עידן גרינבאום ודודו פרץ, והשיחה הייתה אופטימית. בתמיכת אנשים חיצוניים אנחנו מקוים להביא בשורה משמחת.

תודה לכל מי שנכנס/שם בתא הדואר תמונה, סיפור, כתבה, רעיון, בקשה... אנא המשיכו.
יש תחושה שארכיון הוא רק כדי לשמור – ארכיון נועד בעיקר בכדי לתת...

להתראות, יעל הרן

ומשהו נוסטלגי:

כל שבת - רצח
*****

סייד פירושו באנגלית - רצח
איירונסייד פירושו אצלנו - רצח אספות.

יהודה שפרונג

מעמדה של החברה בדגניה
הערה למחשבה

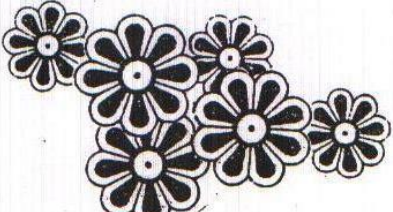
אחרי שלמעלה מחדש לא היו
אספות ואחרי שהחלט שהן מתחילות לאחר
ה"איירונסייד", ואחרי שהחלט שהאמהות
של התינוקות משוחררות שנה שלמה
מתורנות שבת - היו באספה האחרונה
3 חברות שלמות!

יש לי הצעה
*****

ירנה בודניק

כדי שנוכל להתחיל את האספות
במוצאי-שבת בזמן, אני מציע שכל מי
שמעוניין לצפות ב"איירונסייד" - יבוא
קראת בתכנית במכשיר שבחדר האוכל.
עם סגירת הכפתור - נוכל להתחיל.

ירוסף בנבי

מתוך אלון צמנה 16.4.1973 י"ז ניסן תשל"ג

מיתוסים בדגניה / אשר גלעד

ה. כנס נפגעי הספרים, 2019

לאסף ענברי שלום וברכה. בדמיוני המפותח אתה ואני נפגשים בבוקר זה בדגניה, בגן מוֹלָה. אני יושב על ספסל בגן, ואתה יושב ליד שרשרות הטנק המיתולוגי. מבטך משוטט במרחבים בלי שמץ של חיוך. עגמומיות כבדה נסוכה על פניך, ומעיניך נשקף אי שקט. מדוע?

ספריך כתובים בכישרון רב ומעניינים את ציבור הקוראים. האם לשם הצלחתם אתה חייב להעליב ולבזות את רוב הדמויות שהנך מזכיר בספריך? האנשים הם חברי דגניה ואפיקים. חלקם גרים ליד הוריק וודאי שותים קפה בביתכם. חיפשתי בספריך שמץ של הומור, חיוך, אמפטיה ואהבה, ולא מצאתי. אתה קורא בשמם הפרטי של החברים שאתה מעליב, ואנחנו, אנשי העמק וילדיהם, מכירים ומזהים מיד את כולם. הייתי חבר קרוב של שלמה רוט ז"ל, וכל אנשי אפיקים דאז מוכרים לי. אתה מציג בספריך שני קיבוצים שיש בהם ריכוז גדול של אנשים מגוחכים לטעמך, ותיאור זה מתפרסם באלפי העותקים של ספריך שנקנו ברחבי הארץ. לנפגעים או לבניהם אין אפשרות להתגונן בפני הדברים שמופיעים בכתב. אשמח לקבל ממך תשובה על השאלה: האם בלי עלבונות פיקנטיים ורכילות תמכור פחות ספרים? והנה תשובתך הדמיונית, אסף: אשוב על כך ותקבל תשובה. אני אדם רציני.

כנס נפגעי הביתה והטנק: בלילה חשוך, במשעולים בין דגניה לאפיקים, התקבצו ובאו עשרות אנשים. חלקם מהעולם הזה וחלקם מהעולם הבא, ולכולם אותה שאלה. "במה אשָׁמְתִי שענברי פוגע במשפחתי ובי? מדוע זה חשוב לו?" הנאספים יודעים שברגע זה אתה מאזין לנפגעים ואפשר לפנות אליך ישירות.

אשר גלעד: כרגע אנחנו יושבים בחשכה, לאור עששית נפט, באום ג'וני, ליד צריף המייסדים. רשות הדיבור ניתנת ל**בּוֹרְקָה בֶּרֶלֶב**, אחד מחמשת הלוחמים שעליהם נכתב ספר **הטנק** בידי יובל שיאון וגם בספרך הוא תופס מקום ניכר. בורקה ברלב היה איש חיל השריון בצה"ל וידידו של אידי אמינ.

בורקה ברלב: שלום לאסף ענברי. האמת שהפתעת אותי במובן הרע של המילה. אתה שואל מה העניין? אז ככה. בשנת 1998 יצא לאור ספר שכתב יובל שיאון מדגניה ושמו **הטנק**, ובו הוא מתאר את הקרב בדגניה במלחמת השחרור ואת הוויכוחים בין חמישה טוענים. כ"א טוען שהוא עצר או השמיד את הטנק. 150 עותקי הספר **חולקו רק לחברי דגניה**, וחוש מהם לא ידע על כך איש. עשרים שנה מאוחר יותר אתה, ענברי, פרסמת ספר ושמו **הטנק** שמסתמך על ספרו של יובל עם תוספות. ציבור הקוראים בארץ לא יודע שבעבר פורסם כבר ספר של יובל בנושא זה והשם **הטנק** "תפוס". אתה השתמשת בשם טנק ובמחקרם של יובל ושל אפרים בן צבי. זה מזכיר את פרשת הלחן הבסקי בשיר "ירושלים של זהב". דבר

נוסף, אני פגעתי בטנק אחר ולא בטנק העומד כיום בדגניה. מאוחר יותר צה"ל העביר את "הטנק שלי" לחיל השריון. אתה גררת אותי ואת אידי אמין, שליט אוגנדה, לספרך על הטנק שעומד כיום בדגניה כדי שיהיה לך "רשומון" מושלם בשעה שהאמת היא אחרת. יכולת לפחות לבקש את רשותי. מה אומרים בני משפחתי שקראו את ספרך? "אבא, אתה בלופר. אלחנן בן-יערי הרג את גוליית ולא דוד בן-ישי, ואתה סיפרת לנו סיפור אחר".
בזאת סיימתי.

אשר גלעד: עכשיו נשמע את דברי זאבה זבידוב, בת העמק שלמדה אתנו בבית הספר המשותף לילדי עמק הירדן.

זאבה זבידוב: זו אני, בת דגניה ב'. בשעת התקפת הסורים על הדגניות הייתי במשק. הקרב היה נורא. עשרות חברים וחברות נהרגו בקרב, ואתה, ענברי, קורא לו בלגלוג ובזלזול **קרב משעמם**? מבני כיתתנו נהרגו בקרבות: זמיר דהאן, דן כנרתי וגור מאירוב מכנרת, יהודית ברקוביץ' ואורי בר מדגניה א'. הנה כאן ועכשיו, **בכנס הנפגעים**, יושבים האחים של יהודית, כואבים וכועסים ובצדק על כתיבתך. רוב שנותיי הייתי מורה לספרות, ולא פעם ניסיתי עם תלמידיי להבין מהם מעמקי הנפש שמזינים את הדחפים, הדמיון והסגנון של הסופר. כמו שנאמר, "הסגנון הוא האדם עצמו". פרסמתי רשימה על ספרך "הביתה" שנקראת: "דברי קוראת בת עמק הירדן מדור תש"ח". נירה קריצ'מן ועדה אופיר מאפיקים היו בנות כיתתנו וחברותינו הטובות. אנחנו, בני כתתה של המורה שושנה, היינו מבקרים אצלן לעתים קרובות והכרנו באופן אישי את רוב חברי אפיקים. רשימתי כוללת ניתוח והשוואות של קטעי ספרות של המונח "הביתה". בהם לא נעסוק. הבאתי מספר מספר משפטים וקטעים שבהם אתה מציג דמויות פלקטיות ומגוחכות של חברי אפיקים. שלא תהיי אי הבנה, שום קטע לא הוצא מהקשרו.

1. לסיה השמנמן הגיע לנו יורק בלבושו הקבוע: מכנסי רכיבה שלו. מעיל גשם צבאי וקסקט עטור צלב כסף" (עמ' 5, 48, 86). מכנסי הרכיבה שלו נראו כמו הפרצוף של חיים ייני (עמ' 106).
2. **תחיה גלבוש** – כבדת הגוף עם קול גברי (עמ' 66).
3. **מיסיה קריצ'מן** – יחפן. שיערו הזהוב מסתיר את עינו הימנית. השמאלית נוצצת (עמ' 5).
4. **לובה רביץ** – בחור ארוך ורזה כמו חרגול (עמ' 66). יוהן סבסטיאן רביץ (עמ' 140).
5. **אהרונצ'יק גלעדי** – הדוב המוזנח. בחור מסורבל. רגזן ולא אסטטי, התנווד בלכתו ונהם כמו דוב. (עמ' 66, 140).
6. **ראובן מיכאל** – יקה ורוד שאפו הצלוי מתקלף (עמ' 101).
7. **מרים וילדר** – אישה ננסית שנראתה וזזה כמו נקר (עמ' 190).
8. **חטף התקף לב** ליד קיבוץ גשר, התהפך ונהרג (עמ' 267).
9. **חברי אפיקים** חזרו אחרי חודש וחצי מרפיח מיוחמים משעמום (עמ' 148).
10. כל שבת התקבצו בצהריים על מגרש הכדורגל **מאתיים זכרים** בני חמש עד שבעים (עמ' 239).
11. **קלרה רבצה** בין מחיצות חדרה (עמ' 62).

12. הגננת עברה מחדר לחדר ונבחה (עמ' 230).

13. דוד ברונטמן הבריש את סוסיו והגננות הברישו את ראשי הילדים (עמ' 104).

14. ליאו למד שכבשים הן לא עזים ולא חברי קיבוץ. הן לא אוכלות הכול (עמ' 112).

15. התינוקות שהוכנסו לבית-התינוקות הישן היו יפים. התינוקות שהוכנסו לחדש היו מכוערים (עמ' 149).

16. בלה לכטמן – אישה קטנה אבל לא זעירה כמו בעלה אברשה, שאילו חשק באמבטיה (היה) יכול לקפוץ לכיור (עמ' 211).

17. חיים ארד היה חשמלאי מוסמך ואספן אקדחים ונשים (עמ' 111).

18. מיכאל דקל – פולני שאפשר לקפל ולהכניס לכיס (עמ' 101). השרוול השמאלי של חולצתו, שנראה ריק במבט ראשון, הכיל יד משותקת תלויה כסחבה (עמ' 102).

19. סוניה גורביץ' הייתה בגיל חמישים ושתיים מְדַמוֹת מרכזית לְזִקְנָה מיותרת (עמ' 206, 220).

20. לוֹבָה גולני בתפקיד יוקרתי פָּהַן כמא"ז מאז שאיתמר בנו נפל (עמ' 180) והיה מכונה "המא"ז השכול" (עמ' 222).

"אסף ענברי, אני זאבה שואלת אותך איך אתה יכול להציג בספרך תמונה עגומה ומשפילה של חברי אפיקים ולקרוא למקום שבו הם חיים "הביתה"?
בזאת סיימתי, זאבה

נר זיכרון

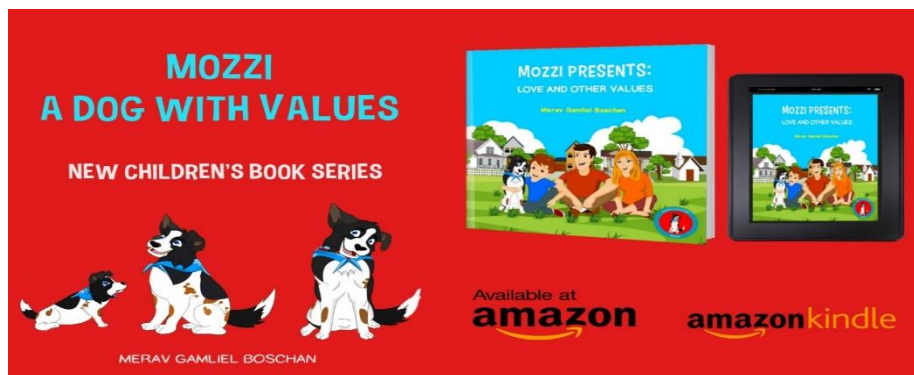
ז'ניה ברון	י"ט	אדר א'	תש"ל	27	במרס	1970
נתן אנקורי	י'	אדר א'	תשל"ו	11	בפברואר	1976
מרים גמבו	ו'	אדר א'	תשמ"ט	11	בפברואר	1989
רותה גפני-וינר	כ'	אדר א'	תשנ"ז	17	בפברואר	1997
נח גמבו	כ"ט	אדר א'	תשע"א	5	במרס	2011

השקת סדרת הספרים החדשה שלי / מירב בושן

קבלו עותק חנם והזדמנות לפרגן לי ☺

חברים יקרים! אני נרגשת מאוד להודיע לכם שהיום (יום שישי 22.2) הושקה סדרת ספרי הילדים החדשה שלי. ההשקה בשלב הראשוני היא לגרסה האנגלית של הספרים (גם מודפסים וגם אלקטרוניים) בחנות הספרים הגדולה בעולם והפלטפורמה הכי חשובה שיש כיום בזירה הבינלאומית – הלא היא אמזון!!! סדרת הספרים שלי עוסקת בערכים חיוביים לחיים, המועברים באמצעות דמותו של כלב מקסים ושמו מוזי. ארבעת הספרים בסדרה, הבנויים מטקסט בחרוזים ומאיורים צבעוניים, מציעים לילדים (בגילי 3-7 שנים) חוויה קסומה ומהנה ובמקביל עוזרים להם להזהות עם רגשות וערכים חיוביים, כמו נדיבות, משפחתיות, אחריות, סבלנות, אהבת הטבע, נתינה וקבלת האחר.

מהיום ולמשך 5 ימים בלבד יש לכם הזדמנות להיות בין הראשונים שנחשפים לתוכן ספריי ולקבל את הספר הראשון בסדרה חנם! כל מה שעליכם לעשות זה להוריד מאמזון את הספר "MOZZI

"MOZZI PRESENTS: LOVE AND OTHER VALUES" בלינק הבא: <https://www.amazon.com/dp/B07NPX9JT9>.

***אשמח שתשתפו את הלינק עם כל מי שנראה לכם מתאים...

ועוד בקשה סופר חשובה: אם יש לכם חשבון אמזון פעיל ורכשתם ב-12 החודשים האחרונים בסכום שמעל ל-50 דולר, זה יהיה נפלא אם תוכלו לכתוב באמזון ביקורת חיובית באנגלית (Review). הביקורת שלכם יכולה לחולל פלאים – לסייע לי להשיק את ספריי בהצלחה ולהגיע לקהל רחב, מה גם שיש לכך השפעה ישירה על ההשקה העתידית בארץ של הגרסה העברית. ☺

לשירלי ועומר

ברכות חמות להולדת

הבן עדי

חדשות מהחצר

בן נולד לשירלי ועומר, ושמו עדי, אח לגל.
ברכות לך הנולד ולמשפחה.

בימים האחרונים עזבה את דגניה משפחת ברוורמן – טליה, אילן, מוהיני, ניל וטיוהר – ששהתה עמנו למעלה מעשור, מאז שתאומיה הזאטוטים היו בגן ועד עתה, כשהם בכיתה י"א...
אנו מאחלים למשפחה הרבה הצלחה בדרכה החדשה ומקווים להתראות.

בעקבות גשמי הזעף (הברוכים מאוד) שירדו החודש הוחלט לשפץ כמה צירים מרכזיים של הקיבוץ שנפגעו בעונת הגשמים:
הראשון הוא כביש הכניסה לדגניה, בין השער לסילו, שהתבקע ונבעו בו בורות.
והשני הוא הקטע-שקע המחבר בין שדרת עובד לכביש המוביל מן הרפת לטולגל, שהיה מתמלא מים עם כל גשם עז והעוברים ושבים בו היו מסתכנים בטביעה.
ועכשיו הכול תקין, ערוך ומוכן לגשמים הבאים.

לפני שבועות אחדים נערכה במרפאת דגניה התרמת דם. מסתבר שיש בינינו מעט מאוד אמיצים, ורק 26 הגיעו לתרום, כולל שני מתגברים חיצוניים.
מירה מספרת שבפעמים האחרונות מגיעים רק התורמים הצעירים הקבועים כי המבוגרים כבר לא רשאים לתרום, ודור צעיר חדש עדיין לא קם.
תודה רבה למירה ולמשפחת טל, שנרתמים בכל פעם מחדש לעזור לתורמים ולמתרימים, וכולנו מקווים שבפעמים הבאות רוח ההתנדבות תהיה מרשימה יותר.

יום המשפחה צוין בדגניה בפעילות ענפה של מערכת החינוך. בתי הילדים התגייסו למען הציבור:
באלון יצרו ההורים והילדים חמסות מקושטות. גם התינוקות לא נזנחו, והוכנה להם פינת מזרנים.
באורן נפתח בית תה עם עוגות מעשה ידי ההורים ובמלצור של הילדים והמבקרים זכו לצילומים משפחתיים.
ובצריפייה הכינו פיתות בטבון בהפעלה ובפיקוח של הנערים, שגם סייעו לילדים הצעירים ברידוד הבצק.
תודות לילדים, לנוער ולמדריכים על ההפקה.

מצורפים ציורים שציירו ילדי אלון בעקבות יום המשפחה

אניס

מאיה

ליהיא

שי

פייטון

נעמה

בדף המקוון של עידן גרינבאום "מה במועצה" סופר על מיזם ששותפים לו, בין השאר, **נועה ואיתן**:

עצמה בוורוד

במרתון הכנרת הקרוב, שיתקיים ב-1 במרץ, אי אפשר יהיה להחמיץ קבוצת חותרות שתתייצבנה לתחרות בתלבושת ורודה. מדובר בקבוצת חותרות בשם "לביאות בוורוד", שכולן נשים המחלימות או מתמודדות עם מחלת הסרטן. הגברות האנרגטיות הללו חורכות בשבועות האחרונים את מי הכנרת מדי חמישי-שבת באימונים נמרצים. לאחר ההשתתפות במרתון הכנרת הן מתכוננות להמשיך לתחרות בינלאומית גדולה בחור"ל. השבוע הן חתרו לצלילי ההמנון שחיברו עבורן איתן פרץ (מילים) וחנן יובל (לחן ושירה). את ההפקה המוסיקלית ביצע ערן זילברבוך. צוות של ערוץ רשת 13 הגיע למקום וצילם אותן כשהן חותרות לצלילי ההמנון שלהן. "לביאות בוורוד בשעות הקשות – נכה במשוט על המים. לשוט אל האור, לשלווה ולדרור / למצות את חיינו כפליים". המעוניינות להצטרף אל חבורת המופלאות ומי שיכולים להירתם ולסייע להן (לינה, תחבורה או כל דבר) מוזמנים להתקשר אל נועה פרץ אילן 052-3795633.

ניתן להאזין להמנון הלביאות בוורוד באתר האינטרנט של המועצה j-v.org.il/news/51.

ובשמת ועודד כיכבו בידיעות אחרונות:

מסלול • 24.01.2019

עין גב: כנרת בחורף

ענת לב-אדלר

• יש לי וידוי: אני מתה על הכנרת. רוצים עוד: רק בחורף. בקיץ לא תמצאו אותי משכשכת במימיה, לפחות לא מאז שהילדים גדלו, אבל בחורף זה כבר סיפור אחר. החופים הנקיים, גם מנופשים וגם מפסולת או רעשים, הטמפרטורות השפויים בעמק הירדן, הירוק-ירוק סביב לה – הם רק חלק מהסיבות להתמסר אליה כאילו החיים הם שיר של רחל המשוררת.

ואם אתם צריכים עוד סיבה כדי לשאוף כחול מאופק עד אופק, אז קחו: כפר הנופש עין גב, שיש לו את אחד החופים המטופחים ביותר בחיקו של האגם הצפוני, מציע חבילת אירוח חורפיות בשם "חופשה מהסרטים", שכוללת לינה בחדרים מטופחים ונעימים, צפייה בסרט בבית גבריאל הסמוך, ארוחת ערב זוגית במסעדת הדגים שבנמל עין גב – שכמה נעים לטייל בו בעונה זו של השנה ואף לצאת לשיט בספינת הדייגים המקומית – ארוחת בוקר ישראלית עשירה, וגם ביקור בחמת גדר. מחיר החבילה 1,400 שקלים לזוג, לשני לילות.

המלצה שלי: לא לוותר על ישיבה לילית על הבר במסעדת 1910 בדגניה, על המטבח הטרי והטעים שלה, ואם כבר אכלתם ואתם שבעים, זה המקום לדרינק עם קינוחים נפלאים שמכינה הקונדיטורית המוכשרת כל כך בשמת וינר-שוורצברד.

עוד כדאי להתנפל על שבילי סובב כנרת לטובת הליכה בריאה ונעימה בחורף הישראלי ולקפוץ לטעימות יין ובירה ברמת הגולן ואפילו לטיול ג'יפים באזור. מה צריך יותר מזה כדי לאהוב את החיים?

עלון קבוצת דגניה א'

שבת פז

עורכת ומדפיסה: תמר רוה
בצוות: הדר אשל, מיכל שמעון

